

Reinowadder Rebbane.

Reinowadder Rebbane.

Üks ennemuistene jut.

Ellajade majja-piddo, rändamise-kuijo, teggo:
Kubwab õppetuse idbo, näitwab preglift sino nággo.

1.

Nellipühhi keña piddo olli kääs; lehitamas
nurm ja mets, — dieksti otsutamas; rünkaj ja kõrgel,
leppikus ja põesastikkus tõusis linnu rõemo-laul; õpit
üidis õitsewa tominga ladwas, lõusene lõritas pilwe
lautusel. „Ujud, luhhad, arrud, sood“ seisis lille katte
al, lahkest läitis kõrgel taewas, neio ehtes paistis Ma.

Lõukoer, ellajade kuningas, koggus oma allamid
koko; sõnum lendas üle Ma iggale pole ja üidis
kõit riigi-ellokad kuninglikko aujärje ette. Ballitseja
kääso peale tõttasid karwased ning sulgis issandad ul-
galeste teele ja tullid senna kõrgejalg kurg, kirjo pas-
katraat, kõrwe karjapois karro, Läne lambuline hunt,
määr — lianiinega Jrmabbe, ja üks otsata parw-
muid suri ja weisid loomi; sest kuningas ihkas üle-
made riigi-issandadega nõu piddada ja awwalikust
kohhut mõista. Kõit ollid tulnud ja ei piddand kääso
mõda teddagi puduma, agga siiski pudus üks —
Reinowadder rebbane, se kelm, kes käl teadis kui
paljo teña wiimisd koerustikkusi kuninga kõrwa olli
tungenud. Ja kuidas kurri süddametunnistus ikka
walgust ning päwa pelgab, nõnda pelgas karwal reb-

Der Druck ist unter der Bedingung gestattet, daß
nach Beendigung Desselben die vorgeschriebene Anzahl von
Exemplaren bei dem Dorpat'schen Censur-Comité eingereicht
werde.

Dorpat d. 15. April 1850.

Censor Samson.

